

Zaterdag

26 Maart.

De abonnements-prijs deser Courant is f 2, 75, voor drie maanden, en franco per Post f 3. De abonnements worden voor niet minder dan drie maanden genomen, en de betaling geschiedt comptant, of bij het einde van ieder vierdeel jaars. De inzending der Advertentien behoort te geschieden des morgens vóór 10 ure, indien men deselve in het eerst uit te geven No. wil geplaatst hebben.

De Advertentien worden berekend tegen 22 Cents de regel, met uitzondering van Huwelijks-Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van één tot zes regels is f 1, 50 en voor federen regel daarboven 22 Cents.

Deselve moeten niet op zegel geschreven zijn, alzo het regt van zegel wordt betaald.

NIEUWSTIJDINGEN.

Duitschland.

FRANKFORT den 20 maart. De stammen van den Kaukasus hebben zich den zachten winter ten nutte gemaakt om op Russisch grondgebied bij herhaling te stroopen. In het begin van januarij overvielen 8000 hunner de stad en vesting Kisljâr, wier garnizoen eenige dagen vroeger eene andere bestemming gekregen had, vernielden vele woningen, plunderden de inwoners uit en sleepten sommigen daarvan als gevangenen weg. Op het vernemen van dit treurig bericht had de luitenant-generaal *Grabbe* Petersburg terstond verlaten, om het bevel over de troepen, die tegen de bergvolkeren handelen moeten, weder op zich te nemen.

KEULEN den 20 maart. Omtrent het vermeldde aan de stoomboot *Drusus*, van de Rijn- en IJssel-maatschappij, overgekomen ongeluk, kunnen wij thans meer omstandig het volgende mededeelen:

Genoemde boot was den 18 dezer, des morgens, met 11 passagiers en eenige vrachtgoederen van Keulen naar Amsterdam vertrokken, toen anderhalf uur later, op de hoogte van Worringen, de kapitein een gedeelte der scheepsmanschap, in den treurigsten toestand en met brandwonden bedekt, uit de machine-kamer naar boven zag komen. De stoomwolken, waardoor zij gevolgd werden, deden duidelijk genoeg zien, dat er aan de stoomketel eenig ongemak ontstaan was, maar de wijze hoe, bleef raadselachtig, omdat men geenerlei ontploffing of uitbarsting vernomen had. De reizigers ontdekten het ongeluk eerst door het zilt liggen van de boot en door het gesjamer der gekwetsten. Deze waren 9 in getal: 2 machinisten, 4 stokers, 2 matrozen en de scheepsjongen, waarvan de 3 laatsten even te voren naar beneden gegaan waren om koffie te drinken. De een uur na den *Drusus* van Keulen vertrokken Rotterdamse stoomboot nam de reizigers en 5 der gekwetsten aan boord; de laatstgenoemden, om hen te Dusseldorf in het hospitaal te doen brengen. De 3 anderen waren niet meer vervoerbaar; 2 daarvan stieffen kort daarop, en voor het behoud van den derde, werd van 3 der naar Dusseldorf afgevoerd, in eenen ander loop. De passagiers zwaagden grootendeels toe aan de zorg en het beleid, door de ambtenaren der boot bij dit ongeval aan den dag gelegd. Nadat de machine-kamer weder toegankelijk geworden was, ontdekte men, dat aan het achterste einde van eenen der cilindren van den ketel, daár waar die aan het vuur bloot staat, de drukking van den stoom eene scheur in eene der platen, op eene zwakke plaats, veroorzaakt had, die omstreeks 3 duim wijd was. De daaruit stroomende stoom en het rookende water hadden zich, over het vuur heen, en daardoor nog gheleender geworden, in de machine-kamer ontlaat, en daar aan de machinisten het evenvermelde letsel toegebracht. Voor het overige was er niets anders op de boot-beschadigd.

Frankrijk.

PARIJS den 22 maart. De zaak der suikerwet geeft veel stof tot redeneringen. De minister *Guizot* heeft, zoo men beweert, aan eene bezending van afgevaardigden uit de zeehavens, die hem onder het oog kwam brengen, dat het onafgedaan blijven dezer zaak den nood der koloniën grootelijks vermeerderen en aan den handel niet weinig schade veroorzaken zou, geantwoord, dat de wet, waarbij de vervaardiging van beetwortelsuiker verboden en de schadeloosstelling der fabrikkanten bepaald wordt, gereed ligt; dat echter het ministerie, toen het de kansen van de aanneming dier wet in de kamer van afgevaardigden begon te berekenen, tot de afkomst is moeten komen, dat de meerderheid in de kamer zich tegen haar zou verklaren; dat zulk eene verwerping eenen voor het ministerie zeer ongunstigen indruk zou maken, en dat het dus zowel in het belang der koloniën en van den handel, als in dat der regering is, om de zaak tot de volgende zitting te laten rusten, als wanneer men zich vleijen mag, dat de openbare denkwijze omtrent de noodzakelijkheid van het verbod der vervaardiging van inlandische suiker gunstiger gestemd zal zijn. — Intusschen beweert men in sommige dagbladen, dat de minister van koophandel, de heer *Cuvillier-Frédéric*, deze wijze van ziele van zijn ambtgenoot niet desit, en reeds voor een paar dagen zijn ontslag heeft gevraagd. — De kamer van koophandel van Nantes heeft het voorbeeld van die te Havre gevolgd, en op het bericht, dat het ministerie niet voornemens was om in deze zitting der kamer de wet wegens de suiker in te dienen, haar ontslag genomen. Ook uit Bordeaux zijn sterke vertoogen van den handelstand ingezonden. Bijzondere berichten willen, dat het ministerie zich gereed maakt om op zijne schreden terug te keeren en de wet wel in te dienen.

— Er heeft een tweegevecht plaats gehad tusschen den heer *Lacrosse*, lid van de kamer der afgevaardigden, en den heer *Granier de Cassagnac*, hoofd-redacteur van het dagblad *le Globe*, wegens een in dat blad voorkomend artikel, hetwelk de heer *Lacrosse* beleedigend oordeelde voor de nagedachtenis van zijn overleden vader, den schout-bij-nacht *Lacrosse*. Genoemde gedeputeerde is in het dijbeen ge-

kwetst geworden, doch de kogel is er gelukkig uitgehaald, en men vleit zich dat de wonde geene ernstige gevolgen zal hebben.

— Tot groot genoegen van de lieden van wetenschap en van alle die belangstellen in den na zoo veel jaren arbeids en inspanning verkregen artesiaanschen put te Grenelle, is het water, dat dusver steeds troebel, met zand en klei vermengd was, sedert acht dagen even helder geworden als het gezuiverd water van de Seine. Verscheidene leden van den stedelijken raad en van de akademie van wetenschappen zijn deze gelukkige verandering komen bezichtigen. Men zegt, dat de ingenieur *Mulot* nu eerstdaags overgaan zal om den put met metalen buizen te bekleden.

— Verscheidene dagbladen hadden reeds sedert eenige dagen van een opstand onder de troepen te Petersburg gesproken. Thans deelt een hunner een partikulier bericht dienaangaande mede, hetwelk echter, even als de overigen, nog grootelijks bevestiging verdient. Volgens dat bericht hebben de ontevreden soldaten, behalve het herstel van verscheidene grieven, van den keizer geëischt dat hij zijn leger bevel geven zou om naar de Slavonische, door de Turken bezette gewesten te trekken, om tot hulp der onderdrukte Christenen aan te snellen. Bij weigering van dien eisch dreigden zij den grootvorst *Alexander* tot keizer uit te roepen. De keizer heeft zich toen aan het hoofd der getrouw gebleven regementen gesteld en de rebellen doen aanvallen, die een wanhopigen tegenstand boden, maar eindelijk, met verlies van verscheiden officieren en talrijke soldaten, uiteen zijn gedreven. Te Petersburg en op andere plaatsen zijn arrestatiën gedaan. Keizer *Nicolaas* heeft bij deze gelegenheid den grootsten moed aan den dag gelegd.

De berichtgever eindigt met uit deze en andere omstandigheden op te maken, dat de moharich vroeger of later genoodzaakt zal zijn tegen de Turken te veld te trekken.

Belgie.

BRUSSEL den 19 maart. De advocaat-generaal heeft bij het hof van assises, in den verdere loop van zijn requisitorie van nog een' derden brief gesproken, in 1839 gerigt aan den heer *Vanderplas*, redacteur van de *Lynx* en te zijnen huize in beslag genomen.

In dien brief, uit 's Gravenhage ondertekend door een' kapitein, wiens naam onleesbaar is, wordt het vurig verlangen te kennen gegeven, om den gewezen Koning van Holland in Belgie terug te zien. Als *post-scriptum* leest men in den brief: „Leve Willem! hij zal, hoop ik, terug keeren!” Het publiek ministerie leidde daartuit een nieuw bewijs af, hoe, in spijt van geslotene traktaat en der diplomatie, er steeds in beide landen menschen zijn, die van eene restauratie droomen. — De advocaat-generaal heeft daarna de feiten voor elk der beschuldigten onderzocht. Hij ronde aan, dat geen der getuigen die feiten heeft gelogenstraft. Hij heeft zich zeer ongunstig over de *Crehen* uitgelaten, die een ieder bedrogen heeft. Na door de politie afgewezen te zijn, heeft deze een werkelijk aandeel aan het komplot genomen, en beweert, dit in het belang der regering gedaan te hebben, terwijl niets zoodanig voorgeven bevestigde. Dat hij intusschen door anderen ondersteund werd, bleek voldoende daaruit; dat hij in oktober de zakken vol goud had, terwijl hij in september nog twintig franken bedelde, om geneesmiddelen te koopen. Hetzelfde gebrek aan geld had ook *Parent* aan het komplot doen deel nemen. Het geld hadden zij van den generaal *Vandermeere* bekomen, die, evenzeer als *Vandersmissen* en *Parijs*, een levendig aandeel aan de zamenzwering heeft gehad. Wat dezen laatsten betreft, men had hem voorgesteld als een goed administrateur; er waren echter 6100 franken bij hem gevonden; zoodanige som blijft bij een goed bestuurder niet ongeplaatst. Het bezit van dat geld, vooral in dit oogenblik, bewijst, volgens het openbaar ministerie, genoeg, dat *Parijs* voornemens was het land te verlaten, en men ontvlugt niet, wanneer men zich niets heeft te verwijten. De advocaat-generaal trachtte ook het waarachtige der getuigenis van den majoor *Kessels* aan te toonen, die zich eene gevangenis heeft laten getroosten, om de drie eerste beschuldigten niet te verraden.

Ten slotte concludeerde de advocaat-generaal tot het schuldig verklaren van vijf der beschuldigten, te weten: den generaal *Vandermeere*, den voormaligen generaal *Vandersmissen*, den intendant *Parijs*, de *Crehen* en *Parent*. Omtrent mevrouw *Vandersmissen* zag het openbaar ministerie van de beschuldiging af; betreffende *Joseph Vandersmissen*, broeder des generaals, zou het, alvorens te beslissen, de middelen van verdediging hooren; terwijl de beschuldiging tegen *van Laethem* slechts slaauw werd volgehouden. De advocaat-generaal eindigde met de jury er opmerkzaam op te maken, dat de zaak, waarmede men zich thans bezig hield, gewichtig was, en dat zij, zonder het beleid en de standvastigheid der regering, Belgie en de hoofdstad groote rampen had kunnen berokkenen. Hij herinnerde de jury aan haren eed, en aan het beginsel om, wanneer er twijfel no-pens een' beschuldigde bestaat, dien liever vrij te spreken,

doch hij vermaande haar tevens, om zich door geene beschouwingen te laten wegslepen, en niet te vergeten, dat de vrijpraak van Straasburg de beweging van Boulogne ten gevolge heeft gehad.

Gisteren heeft de verdediger van den generaal *Vandersmissen* het eerst het woord gevoerd. Deze zeide, dat de geheel exceptionele toestand, waarin zijn client sedert 1831 en sedert het vredes-traktaat met Holland verkeerd heeft, hem noodzaakte zich, alvorens tot de zaak zelve over te gaan, met de gebeurtenissen van 1831 bezig te houden.

Hiertoe overgaande, stelde hij den generaal in 1831 voor als een slagtoffer der gebeurtenissen van dien tijd; slagtoffer in en sedert 1839 eener regstweigering, daar men hem onder allerlei ijdele voorwendels regters weigerde. In 1831 deelde hij met de meest invloed hebbende mannen en zelfs met den regent, den heer *Surlot de Chokier*, het denkbeeld, niet eener bloote restauratie, maar eener vereniging van Holland en Belgie met twee onderscheidene administratiën. De generaal, als militaire kommandant van Antwerpen, deed de onder zijne bevelen staande officieren op helderen dag bijeenkomen en deelde hun het aanhangige plan mede. In dat nagchelijk oogenblik vroeg de generaal zijne officieren om raad, maar poogde geenszins, hen in eene zamenzwering of oproerige beweging te wikkelen. Op dat zelfde oogenblik zond de generaal een officier naar den generaal *Chassé*, bevelhebber der citadel, en naar den kapitein-ter-zee *Koopman*, bevelhebber der oorlogsflootille, ten einde hun woord van eer te ontvangen, dat geen Hollandsch soldaat den voet in Antwerpen zou zetten, bijaldien de Belgische troepen die stad mochten verlaten, om te Brussel eene poging te doen tot het daarstellen eener nieuwe orde van zaken. Bij den regent geroepen, om van zijn gedrag rekenschap te geven, begaf de generaal zich onverwijld naar Brussel, en vopd aldaar het opgeroepen rasende en tierende voor het paleis van den regent, thid schreeuwende om het hoofd van den kolonel *Borremans*. Hij ging midden door de menigte heen en vond eene veilige schuilplaats bij den regent. Twee dagen daarna droeg deze aan den generaal het militair bevel over Namen op. Later, en ten gevolge den raad zijner vrienden, meende *Vandersmissen* het land te moeten verlaten. Na het vredes-verdrag met Holland keerde hij terug, en kon nimmer verkrijgen om teregt gesteld te worden. Koninklijke besluiten en eene wet werden uitgevaardigd, om te beletten, dat eenige vervolging tegen hem kon worden aangevangen. Hij werd wederom in de kaders van het leger geplaatst; deze stelling werd hem echter spoedig daarna wederom ontnomen door den val van een ministerie, dat van die stelling eene kabinets-quaestie had gemaakt. — Na dit overzigt nopens de antecedenten van den generaal *Vandersmissen*, trad de verdediger in eene beschouwing der feiten van de beschuldiging. Hij trachtte aan te toonen, dat het kabinet, hetwelk dat van de heeren *Lebeau* en *Rogier* opgevolgd is, tot elken prijs iers vinden moest om deszelfs ministerieel geluk te verzekeren, en zoo vond de regering het komplot. Zij moedigde de verklikkers aan, ten einde naderhand aan de kamers te kunnen zeggen: „Wij hebben het land gered, want wij hebben eene vreeselijke zamenzwering verijdeld.”

Vervolgens heeft de verdediger van den generaal *Vandermeere* het woord gevraagd.

Heden is het pleidooi van dien verdediger voortgezet. Na hem was het woord aan den advocaat *Roussel*, als verdediger van den intendant *Parijs*. Bij het vertrek van den post was die advocaat nog aan het woord.

BRUSSEL den 22 maart. De zitting van het hof van assises van heden is weder geheel aan het aanhooren der pleitredenen van de advocaten der beschuldigten in de zaak der zamenzwering tegen de veiligheid van den Staat gewijd geweest. Over het algemeen strekken die pleitredenen om te betoogen, dat de personen, op wier getuigenis de beschuldiging voornamelijk berust, zulke verachtelijke lieden zijn, dat hun in regten alle geloof moet worden geweigerd. De advocaat *Roussel*, die den intendant *Parijs* heeft verdedigd, heeft die stelling vooral ontwikkeld, en beweert, dat dit geheele regts-geding, waardoor zooveel laagheid, vooral ook in het aanbrengen op hoop van bloeding, aan het licht komt, aan de Belgen hunnen goeden naam buitenslands zou kunnen doen verliezen; waarom de regering beter had gedaan het niet aan te vangen. De voorzitter heeft den advocaat wegens dit gezegde berispt.

— De befaamde *Bartek*, schrijver van den *Patriote Belge*, die nog onlangs ter zake zijner aanvallen tegen den minister *Buzen* zoo veel van zich heeft doen spreken, is thans alhier gegijzeld, ter zake dat hij de gelboute van 10.000 fr., waartoe hij wegens het lasteren van den directeur-generaal der geneeskundige dienst, *Vlemingck*, veroordeeld is, niet heeft kunnen betalen.

Nederlands.

AMSTERDAM den 23 maart. Naar men verneemt, heeft het bestuur dezer stad, in aanmerking genomen de weinig geschikte localiteit, die er zich voordoet om eene groote massa van menschen te vereenigen aan het emplacement der

